

Święty Piotr Apostoł

Święty Piotr pochodził z Betsaidy nad jeziorem Genezaret. Mieszkał w Kafarnaum. Na imię miał Szymon i razem ze swoim bratem Andrzejem był najpierw uczniem św. Jana Chrzciciela. Wtedy też, w czasie chrztu w Jordanie, Andrzej spotkał po raz pierwszy Pana Jezusa i przyprowadził do Niego brata. Potem jednak wrócili do Kafarnaum, do swoich zajęć rybackich. I dopiero tam, kiedy Pan Jezus spotkał ich podczas połowu, powołał ich na swoich uczniów, obiecując im, że będą odtąd łowić ludzi. Był człowiekiem zamożnym, żonatym (Ewangelie mówią o teściowej św. Piotra), a tradycja podaje (choć to nie jest pewne), że jego córką była św. Petronela.

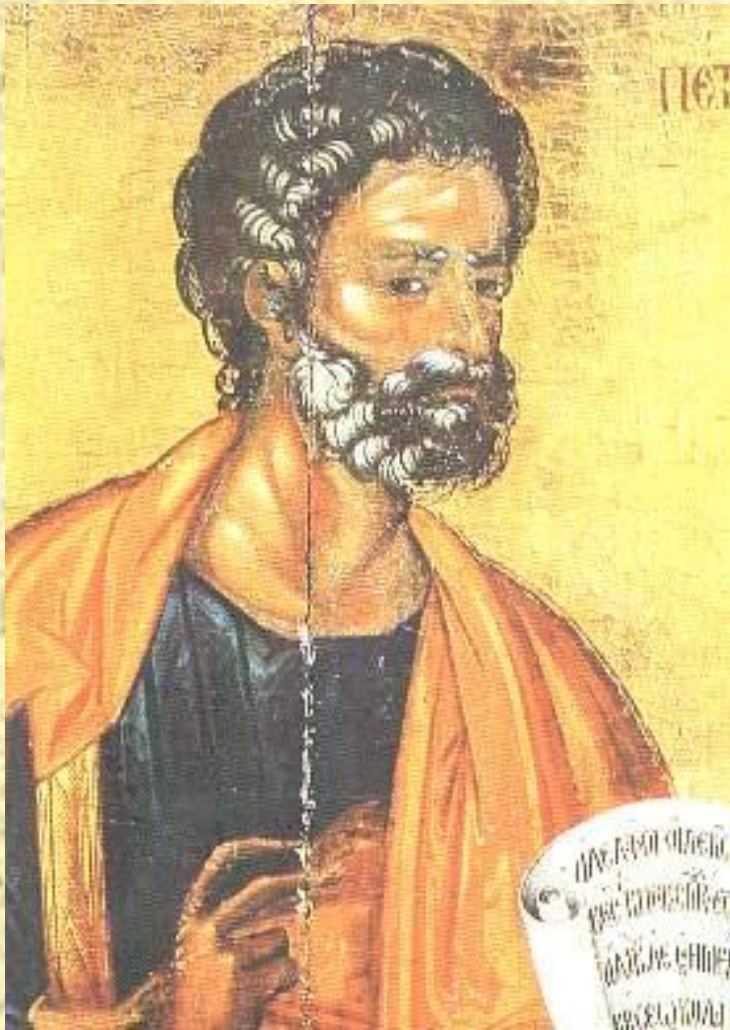
**Według legendy
Chrystus objawia
się Piotrowi
uciekającemu
z Rzymu. Ukazał się
mu Jezus i na
pytanie Piotra,
dokąd idzie,
odpowiedział Jezus:
"Do Rzymu, by tam
powtórnie Mnie
ukrzyżowano"**

Pan Jezus wyróżniał Szymona spośród swoich uczniów. Zmienił mu imię, mówiąc: "Ty jesteś Piotr [czyli Skała], i na tej Skale zbuduję Kościół mój..." (Mt 16, 18). (Po aramejsku Pan Jezus nazwał Szymona *Kefas*, co właśnie znaczy Skała, w greckim tłumaczeniu: *Petros* - Kamień lub *Petra* - Skała, tak samo po łacinie i dopiero w spolszczeniu imię to nabrało brzmienia Piotr.) Dlatego Szymon od tego czasu nazywany jest Szymonem Piotrem lub po prostu Piotrem.

Ewangelie podają też nieodmiennie, że święty Piotr zawsze stawiany był na pierwszym miejscu wśród apostołów. Był świadkiem Przemienienia Pańskiego na górze Tabor i krwawego potu w Getsemani, w czasie Ostatniej Wieczerzy siedział tuż obok Jezusa. Ale i jego zaangażowanie było może większe niż innych apostołów.

To on zapragnął przyjść do Jezusa po jeziorze, to on nazwał Jezusa Mesjaszem, on najgoręcej zapewniał Pana Jezusa, że gotów jest iść z nim na śmierć i on wyciągnął miecz, żeby Go bronić w czasie pojmania. I on też otrzymał największą nagrodę - został wyznaczony na przywódcę Kościoła.

O życiu św. Piotra przed powołaniem nic nie wiemy. Tradycyjnie św. Piotr przedstawiany jest jako siwowłosy starzec, jednak musiał być w sile wieku, skoro sam pracował w swoim przedsiębiorstwie jako rybak, żył także jeszcze ponad trzydzieści lat po śmierci Pana Jezusa (a więc ok. 37 lat po swoim powołaniu) - nie umarł też przecież ze starości.

Po śmierci Pana Jezusa św. Piotr zaangażował się w zorganizowanie Kościoła, który powierzył mu Chrystus.

Proponuje dokooptowanie w miejsce Judasza innego ucznia, żeby dopełnić liczbę 12. Przemówił do tłumów w dzień Zesłania Ducha Świętego, zyskując 3 tys. neofitów.

Uzdrowił chromego od urodzenia przy świątyni jerozolimskiej, przemówił przy tej okazji do tłumów i zyskał 5 tys. wiernych. On też założył w Jerozolimie pierwszą gminę chrześcijańską i sprawował nad nią władzę. Otrzymuje pouczenia od Pana Jezusa na temat zasad, które mają obowiązywać w życiu Kościoła i wiernych.

Kiedy gmina chrześcijańska w Jerozolimie rozrastała się, Żydzi pragnąc ją zniszczyć aresztowali św. Piotra i chcieli go stracić. Od śmierci uratował go anioł, uwalniając Piotra w cudowny sposób z więzienia. Potem św. Piotr przeniósł się dla bezpieczeństwa do Antiochii. Stamtąd udał się do Małej Azji, potem do Koryntu, wreszcie na stałe osiadł w Rzymie, by skuteczniej kierować Kościołem, który rozrastał się szybko w całym antycznym świecie. W Rzymie poniósł męczeńską śmierć na krzyżu w 64 roku, za panowania cesarza Nerona.

Św. Łukasz w *Dziejach Apostolskich* opisuje pewien epizod z życia zarówno gminy chrześcijańskiej, jak i samego świętego Piotra. Otóż w Samarii żył pewien człowiek imieniem Szymon, który zajmował się czarną magią, a dzięki jego sztuczkom poważali go wszyscy. Jednak kiedy Filip zaczął głosić Dobrą Nowinę uwierzyli Filipowi, uwierzył też sam Szymon i przyjął chrzest. Kiedy zobaczył, jak Piotr i Jan działają mocą Ducha Świętego, przyniósł im pieniądze, żeby sprzedali i jemu tę moc. Piotr ostro go zgromił za tę propozycję. O tym to Szymonie i o tym, jak został przez świętych Piotra i Pawła zwyciężony w Rzymie opowiada legenda, którą przekazał nam m.in. św. Jakub de Voragine, jeden z najśłynniejszych średniowiecznych hagiografów.

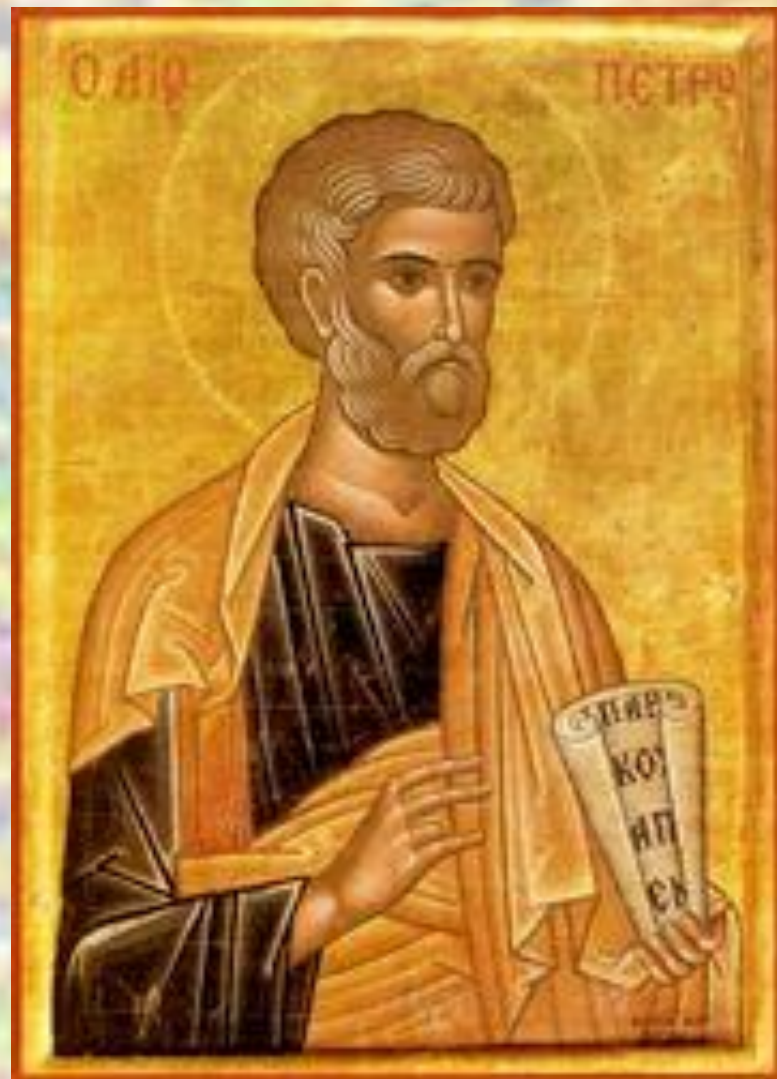

Najstarsze źródła tradycji chrześcijańskiej podawały jako miejsce śmierci św. Piotra ogrody cesarskie, które rodzina Augusta Oktawiana założyła na brzegu Tybru naprzeciw właściwego miasta, a które nazywano *ager vaticanus* (pole watykańskie). Tam cesarze rzymscy założyli stadiony sportowe i cyrki. Na tych stadionach poniosło śmierć męczeńską wielu chrześcijan. Tam też miał umrzeć właśnie św. Piotr. W tym miejscu około roku 330 cesarz Konstantyn Wielki postawił bazylikę, która przetrwała ponad 1150 lat. Obecna bazylika św. Piotra powstała w tym samym miejscu w latach 1506-1667. W czasie prac archeologicznych prowadzonych w latach 1940-1956 znaleziono pod ołtarzem głównym grób św. Piotra wraz z jego relikwiami. Papież Paweł VI w 1968r. uznał identyfikację relikwii za przekonującą. Część jego relikwii przechowują m.in. kościoły: św. Jana na Lateranie (głowa), Świętych Jana i Pawła, św. Cecylii, św. Maryi na Zatybrzu, św. Praksedy i św. Grzegorza na Wzgórzu Celio. Podobno inne europejskie świątynie także przechowują fragmenty relikwii św. Piotra.

Św. Piotr zostawił dwa *Listy*, które należą do ksiąg Nowego Testamentu. Napisane zostały w latach 63 i 64.

Apokryfy podają jako dzień śmierci św. Piotra dzień 29 czerwca 64 roku, nie ma jednak żadnych dowodów na to, że jest to data prawdziwa.

Istnieje tradycja, która podaje, że tego dnia w 258r. ciała apostołów Piotra i Pawła zabrano z ich grobów z powodu niebezpieczeństwa zbezczeszczenia ich szczątków z nakazu cesarza i dlatego tego właśnie dnia wspólnie obchodzi się ich święto.

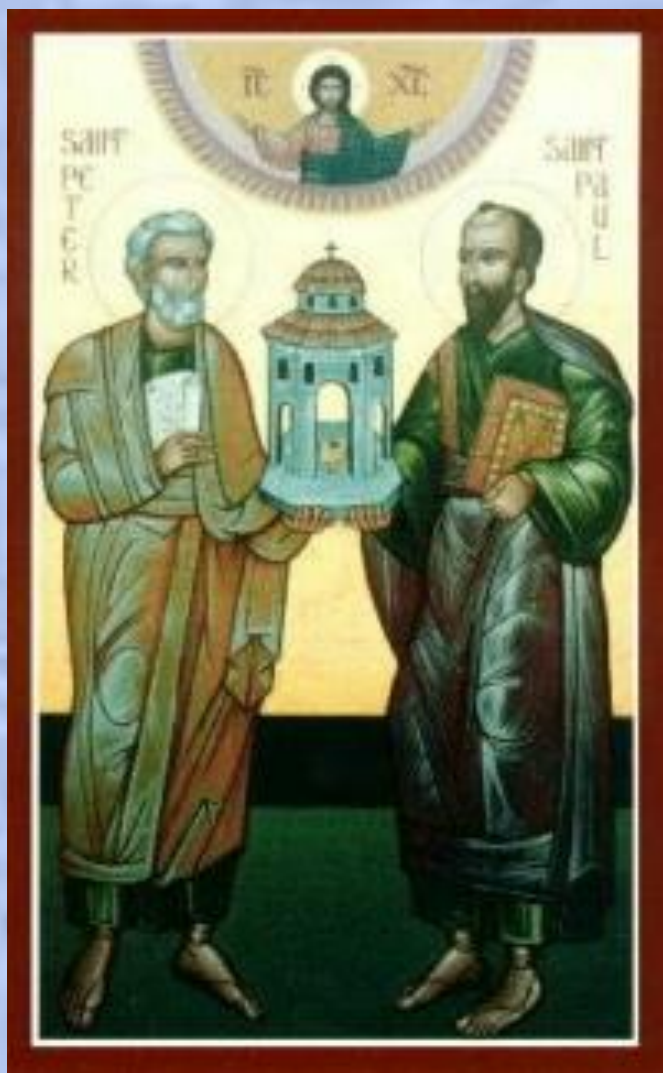

W IV w. w Rzymie wprowadzono też święto Katedry św. Piotra; przypada ono 22 lutego. Od 1960r. obchodzone jest jako pamiątka przekazania władzy pasterskiej Piotrowi.

**Św. Piotr jest patronem papieży,
piekarzy, żniwiarzy, rzeźników,
szklarzy, stolarzy, szewców,
zegarmistrzów, ślusarzy, kowali,
ołowników, garncarzy, zdunów,
murarzy, cegielników,
budowniczych mostów,
kamieniarzy, sieciowników,
sukienników, foluszników,
rybaków, sprzedawców ryb,
marynarzy, żeglarzy, rozbitków
morskich, pokutników,
przystępujących do spowiedzi,
dziewic; wzywany w przypadku
ukąszenia przez węża, gorączki,
wścieklizny, szaleństwa,
opętania i chorób nóg, w
przypadku kradzieży.**

Piotr jest przedstawiany najczęściej jako łysiejący, brodaty, siwy starzec, z parą złotych kluczy w dłoni, z książką lub zwojem, z laską lub mieczem, z potrójnym krzyżem, z kogutem, z rybą, z odwróconym krzyżem łacińskim, a czasami jest przedstawiany tak jak według podania go ukrzyżowano: z głową w dół. Często też jest przedstawiany razem ze św. Pawłem.

Koniec

opr. s. Benita

Pomoc Duchowa

www.adonai.pl